

Κυκλοφόρησαν έργα του Αρχιεπισκόπου Βασιλείου Κριβοσεΐν στη Γαλλική γλώσσα

[gallery]

Από τον μεγαλύτερο γαλλικό εκδοτικό οίκο «Les Editions du Cerf» κυκλοφόρησαν έργα του Αρχιεπισκόπου Βασιλείου Κριβοσεΐν. Στους Γάλλους αναγνώστες προσφέρεται ευκαιρία να μελετήσουν τα απομνημονεύματα αυτού του διακεκριμένου Ιεράρχη της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας καθώς και θεολογικά του έργα. Πρόκειται για δυο βιβλία «Memoire des deux mondes. De la revolution a l' Eglise captive» και «Dieu, l'homme, l' Eglise. Lecture des Peres», τα οποία μεταφράστηκαν στα Γαλλικά από τον ιερέα Σέργιο Μόντελ και τον ανιψιό του μακαριστού Αρχιεπισκόπου κ. Ν. Κριβοσεΐν.

Ο Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας έγραψε πρόλογο και στα δυο βιβλία.

«Ο υιός Υπουργού της τελευταίας κυβέρνησης της τσαρικής Ρωσίας ο Βσέβολοτν Κριβοσεΐν (έτσι ήταν το κοσμικό του όνομα) αφού απέρριψε την Οκτωβριανή επανάσταση του 1917 προσχώρησε στο Λευκό κίνημα για να ελευθερώσει την Πατρίδα του από την μισητή μπολσεβικική αιχμαλωσία, αναφέρει στον Πρόλογο ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας. Η μεταγενέστερη μετανάστευση στη Γαλλία και οι σπουδές στη Sorbonne δε μείωσαν καθόλου τον εσωτερικό δεσμό του Δεσπότη με τις εθνικές του ρίζες, μάλλον αντίθετα, τον προώθησαν να ασχοληθεί επισταμένως με τη μελέτη της ιστορίας της Πατρίδας του, των πνευματικών και πολιτιστικών της παραδόσεων, της Ορθοδοξίας.

Μετά την πτώση του κομμουνιστικού ζυγού στη Ρωσία έγινε δυνατή η δημοσίευση των έργων του Αρχιεπισκόπου Βασιλείου. Ο ανεψιός του ο Νικήτας Κριβοσεΐν κατέβαλε προσπάθειες να συγκεντρώσει και να εκδώσει έργα, τα οποία γράφθηκαν σε διάφορες περιόδους και πάνω σε διάφορα θέματα. Και μόνο τότε θα μπορούσε να αξιολογήσει κανείς το πολυσχιδές της δημιουργικής κληρονομιάς του Ιεράρχη. Αυτή συμπεριλαμβάνει τις πατρολογικές μελέτες, σε πολλούς τομείς των οποίων ο Σεβασμιώτατος ήταν ο πρωτεργάτης, τις ομιλίες σε διορθόδοξα και διαχριστιανικά συνέδρια, όπου αυτός ο έγκριτος θεολόγος εκπροσωπούσε δυνατά τη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία, οι αναμνήσεις του Εμφυλίου Πολέμου και του Λευκού Κινήματος, οι ιστορίες για την υπό το διωγμό Ρωσική Εκκλησία και τους διακεκριμένους Ρώσους Αρχιερείς εκείνης της εποχής. Πάντα έλεγε και έγραφε αυτά, που είχε στο μυαλό του, χωρίς να υπολογίζει τις περιστάσεις και τα πρόσωπα. Αυτή η συνεπής και ακλόνητη του προσήλωση στο Πατριαρχείο Μόσχας του απέσπασε χαρακτηρισμό του «κόκκινου αντισοβιετικού». Η φωνή αυτού του Ιεράρχη

ήταν πολύ σημαντική για τη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία τη στιγμή όταν η ίδια ήταν υποχρεωμένη να τηρεί σιωπή και δε μπορούσε να μαρτυρήσει για τα δεσμά της. Παντού και πάντα προστάτευε τη Μητέρα Εκκλησία του, την οποία αγαπούσε απεριόριστα, την οποία, όπως νόμιζε, δεν είχε δικαίωμα να κρίνει, και στην οποία έμεινε πιστός μέχρι το τέλος.

Ορισμένες γραμμές στα απομνημονεύματά του μπορούν να φανούν υπερβολικά κριτικά και αυστηρά. Και όμως πρέπει να καταλάβει κανείς ότι η γνήσια Πατρίδα για τον Σεβασμιώτατο Βασίλειο ήταν μόνο εκείνη η Ρωσία, υπερ της οποίας μαχόταν ως εθελοντής στο στρατό του στρατηγού Ντενίκιν. Καμία άλλη πατρίδα για αυτόν δεν υπήρχε».

«Το κύριο ταλέντο το οποίο εμπιστεύθηκε από τον Κύριο στον Σεβασμιώτατο Βασίλειο ήταν η αγάπη προς την κληρονομιά των Αγίων Πατέρων της Εκκλησίας, αναφέρει ο Πρόεδρος του ΤΕΕΣ. Ήταν από τους πρώτους οι οποίοι στράφηκαν στη μελέτη της παρακαταθήκης του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, η οποία έως τότε δεν ήταν δημοσιευμένη και κυκλοφορούσε μόνο σε μορφή χειρογράφων. Στη λαμπρή του μελέτη ο Αρχιεπίσκοπος Βασίλειος κατάφερε να αποδείξει ότι ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ήταν όχι μόνο μεγαλύτερος θεολόγος στην Ορθόδοξη παράδοση, αλλά κι ένας από τους μεγαλύτερους θεολόγους της καθόλου χριστιανικής Εκκλησίας».

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/56375/>